

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Staszkievicz

Protokolant Arkadiusz Orzechowski

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **A. S.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. w J.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.696,37 zł (pięć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych 37/100) wraz z ustawowymi odsetkami do dnia 06 września 2012 r. do dnia zapłaty;

II. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.127,42 zł;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 285 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powódka była ustawowo zwolniona;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka A. S., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie wniesionym przeciwko (...) Sp. z o.o. w J. domagała się zasądzenia kwoty 5.696,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, że była pracownikiem strony pozwanej, zatrudnionym na podstawie umowy o pracę z dnia 30 sierpnia 1993 r., do dnia 31 lipca 2011 r. W dniu 27 kwietnia 2011 r. otrzymała oświadczenie woli pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 lipca 2011 r. U strony pozwanej obowiązuje Porozumienie zbiorowe dla pracowników spółek grupy W-5 i następców prawnych tych spółek z dnia 26 kwietnia 2004 r., które w § 7 stanowi, że w razie rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy z pracownikiem lub niewłaściwie stwierdzonego przez pracodawcę wygaśnięcia stosunku pracy, pracodawca będzie obowiązany do wypłaty jednorazowej odprawy w wysokości określonej w kolejnych postanowieniach. Powódce w związku z rozwiązaniem stosunku pracy przysługiwała zatem odprawa w wysokości wyliczonej w oparciu o powołane Porozumienie, przy czym dniem wymagalności odprawy był pierwszy dzień po ustaniu stosunku pracy, tj. 01 sierpnia 2011 r. Pracodawca wstrzymał się z wypłatą odprawy tłumacząc to działaniem toczącym się postępowaniem sądowym o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne. Ostatecznie strona pozwana w dniu 24 lipca 2012 r. przekazała na konto powódki kwotę 44.675,00 zł tytułem należnej odprawy, nie wypłaciła jednak tej odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności, pomimo że była do tego wezwana.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 27 września 2012 r. Sąd zasądził na rzecz powódki od strony pozwanej kwotę 5.696,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06 września 2012 r. do dnia zapłaty.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że od dnia 30 sierpnia 1993 r. powódka była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony oraz, że w dniu 27 kwietnia 2011 r. wręczono jej oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który miał upłynąć w dniu 31 lipca 2011 r. Strona pozwana zakwestionowała jednak stanowisko, iż stosunek pracy powódki uległ rozwiązaniu z dniem 31 lipca 2011 r. i że od tego dnia powódce przysługiwało prawo do odprawy pieniężnej związanej z likwidacją jej stanowiska pracy. Powódka wystąpiła bowiem do sądu z powództwem o uznanie tego wypowiedzenia za bezskuteczne. W związku z tym, do czasu wydania prawomocnego orzeczenia w powyższej sprawie, ustalenie, czy złożone powódce oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę było skuteczne, a w konsekwencji, czy wskazanie daty ustania stosunku pracy nastąpiło w sposób prawidłowy, nie było możliwe. Od kierunku rozstrzygnięcia w tej sprawie zależało także uprawnienie powódki do domagania się stosownej odprawy pieniężnej. Gdyby powódka została przywrócona do pracy, wówczas prawo do odprawy pieniężnej w ogóle by jej nie przysługiwało. W związku z treścią wyroku z dnia 27 kwietnia 2012 r., który uprawomocnił się w dniu 03 lipca 2012 r., przyjąć należy, że to od tego dnia zaktualizowało się roszczenie powódki o wypłatę tej kwoty. Ewentualnych odsetek za zwłokę w wypłacie kwoty odprawy powódka mogłaby domagać się począwszy od dnia 04 lipca 2012 r., tj. od dnia następnego po dniu wymagalności powstałego roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, że A. S. (poprzednio S.) była zatrudniona w spółce (...) Sp. z o.o. w J. na podstawie umowy o pracę z dnia 30 sierpnia 1993 r.

Bezspornym jest, że w dniu 27 kwietnia 2011 r. A. S. otrzymała oświadczenie woli pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 31 lipca 2011 r.

Bezspornym jest, że w dacie wypowiedzenia A. S. umowy o pracę obowiązywało w spółce (...) Sp. z o.o. w J. Porozumienie zbiorowe dla pracowników spółek grupy W-5 i następców prawnych tych spółek z dnia 26 kwietnia 2004 r., które w § 7 ust. 1 stanowi, że w razie rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy z pracownikiem lub niewłaściwie stwierdzonego przez pracodawcę wygaśnięcia stosunku pracy, pracodawca będzie obowiązany do wypłaty jednorazowej odprawy w wysokości określonej w postanowieniu ust. 2, z zastrzeżeniem postanowień ust. 3 i 4 oraz wyjątków określonych postanowieniami § 9.

A. S. złożyła pozew o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę, złożonego dnia 27 kwietnia 2011 r., za bezskuteczne. Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt X P 624/11, Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia oddalił powództwo w tej sprawie. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 03 lipca 2012 r.

Dowód: kopia odpisu wyroku k. 52;

Bezspornym jest, że (...) Sp. z o.o. w J. wypłaciła w dniu 24 lipca 2012 r. A. S. odprawę w wysokości 36.633,82 zł netto.

Średnie miesięczne wynagrodzenie A. S. z ostatnich trzech miesięcy, liczone na zasadach ekwiwalentu za urlop, wynosiło 2.127,42 zł.

Dowód: zaświadczenie k. 21 akt sprawy X P 624/11.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty 5.696,37 zł, wraz z ustawowymi odsetkami, tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w wypłacie przez stronę pozwaną odprawy pieniężnej, po wypowiedzeniu jej umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony.

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt, że w dniu 27 kwietnia 2011 r. A. S. otrzymała oświadczenie woli pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 lipca 2011 r. Bezspornym było również to, że w dacie wypowiedzenia A. S. umowy o pracę obowiązywało w spółce (...) Sp. z o.o. w J. Porozumienie zbiorowe dla pracowników spółek grupy W-5 i następców prawnych tych spółek z dnia 26 kwietnia 2004 r., które w § 7 ust. 1 stanowi, że w razie rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy z pracownikiem lub niewłaściwie stwierdzonego przez pracodawcę wygaśnięcia stosunku pracy, pracodawca będzie obowiązany do wypłaty jednorazowej odprawy w wysokości określonej w postanowieniu ust. 2, z zastrzeżeniem postanowień ust. 3 i 4 oraz wyjątków określonych postanowieniami § 9.

Powódka stała na stanowisku, że w związku z rozwiązaniem stosunku pracy przysługiwała jej odprawa w wysokości wyliczonej w oparciu o powołane porozumienie, przy czym dniem wymagalności odprawy był pierwszy dzień po ustaniu stosunku pracy, tj. 01 sierpnia 2011 r. Strona pozwana zakwestionowała natomiast stanowisko, iż stosunek pracy powódki uległ rozwiązaniu z dniem 31 lipca 2011 r. i że od tego dnia powódce przysługiwało prawo do odprawy pieniężnej związanej z likwidacją jej stanowiska pracy. Powódka wystąpiła bowiem do sądu z powództwem o uznanie tego wypowiedzenia za bezskuteczne. W związku z treścią wyroku z dnia 27 kwietnia 2012 r., który uprawomocnił się w dniu 03 lipca 2012 r., przyjąć należy, zdaniem strony pozwanej, że to od tego dnia zaktualizowało się roszczenie powódki o wypłatę odprawy. Ewentualnych odsetek za zwłokę w wypłacie kwoty odprawy powódka mogłaby domagać się poczynając od dnia 04 lipca 2012 r., tj. od dnia następnego po dniu wymagalności powstałego roszczenia.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie była zatem data wymagalności roszczenia powódki o odprawę, a tym samym data początkowa, od której winny być liczone odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu tego świadczenia przez stronę pozwaną.

Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej. Zgodnie z postanowieniem zawartym w § 8 ust. 3 powoływanego porozumienia zbiorowego, wypłata odprawy, określonej postanowieniami § 7, następuje w formie pieniężnej nie później niż w ostatnim dniu zatrudnienia. W ocenie Sądu, ostatnim dniem zatrudnienia powódki u strony pozwanej był dzień 31 lipca 2011 r. W tym dniu upłynął trzymiesięczny okres wypowiedzenia umowy o pracę i z tym dniem doszło do rozwiązania z powódką stosunku pracy. Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej, iż w związku ze złożeniem przez powódkę powództwa o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, nie doszło do rozwiązania z nią stosunku pracy z dniem 31 lipca 2011 r. Sam fakt odwołania się przez pracownika od wypowiedzenia umowy o pracę nie wpływa na zmianę daty kończącej stosunek pracy. Pomimo bowiem toczącego się postępowania sądowego, mającego na celu zbadanie legalności i zasadności wypowiedzenia umowy o pracę, stosunek pracy rozwiązuje się z datą określoną w wypowiedzeniu. Fakt prowadzenia takiego postępowania nie wstrzymuje rozwiązania stosunku pracy wraz z upływem okresu wypowiedzenia, a w przypadku uznania zasadności roszczenia pracownika sąd orzeka bądź o jego przywróceniu do pracy, bądź zasądza na jego rzecz stosowne odszkodowanie.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Przepis art. 481 § 1 kc obciąża zatem dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza o tym, że wierzycielowi należą się odsetki. Opóźnienie nie musi mieć żadnego związku z okolicznościami zawinionymi przez dłużnika.

Strona pozwana winna wypłacić powódce odprawę, w związku z rozwiązaniem z nią umowy o pracę, najpóźniej w dniu 31 lipca 2011 r. Nie wywiązując się z tego obowiązku strona pozwana znajdowała się w opóźnieniu ze spełnieniem tego świadczenia pieniężnego od dnia następnego, tj. od dnia 01 sierpnia 2011 r. Wstrzymując się z wypłatą odprawy,

do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowego o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne, strona pozwana podjęła ryzyko pozostawania w opóźnieniu w spełnieniu tego świadczenia na rzecz powódki i ewentualnej konieczności wypłacenia jej odsetek za opóźnienie.

Z tych względów Sąd uwzględnił powództwo i zasądził w punkcie I wyroku od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.696,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06 września 2012 r. do dnia zapłaty.

Sąd nadał wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.127,42 zł na podstawie art. 477² § 1 kpc, zgodnie z którym sąd, zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

Sąd na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 285 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powódka była ustawowo zwolniona. Kwota ta odpowiada 5 % wartości dochodzonej kwoty.

Wobec tego, że powódka była reprezentowana w niniejszym postępowaniu przez zawodowego pełnomocnika, stosownie do art. 98 § 1 i 3 kpc i § 6 pkt. 4 oraz § 11 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Sąd zasądził na jej rzecz od strony pozwanej kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.